

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Dariusz Wiśniewski

Protokolant Joanna Radziszewska

przy udziale **Oskarżyciela**

posiłkowego W. P.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 stycznia 2017 roku

sprawy:

M. Ł. (1) z domu G., córki J. i M. z domu B., urodzonej w dniu (...), w B.,

oskarżonej o to, że:

I. w dniu 06 czerwca 2016 roku w K., gmina B., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła W. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.660 zł, poprzez wprowadzenie w błąd pokrzywdzonego co do zamiaru wywiązania się z opłacenia faktury nr (...) na zakup oleju napędowego w ilości 4.000 litrów,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

II. w okresie od 01 stycznia 2016 roku do 15 sierpnia 2016 roku w K., gmina B., działając czynem ciągłym, w krótkich odstępach czasu, dokonała zaboru w celu przywłaszczenia silnika o mocy 11 kW z oprzyrządowaniem, wała łąkowego, młynka elektrycznego do czyszczenia zboża, oraz pługa wyrównawczo-odśnieżnego, wartości łącznej około 10.000 zł na szkodę J. Ł. (1),

to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

I. Oskarżoną uznaje za winną tego, że w dniu 06 czerwca 2016 roku w K. w gminie B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła W. P. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem wartości 16.160 złotych, wprowadzając go w błąd co do zamiaru oraz możliwości zapłacenia za zakupiony u niego towar w postaci oleju napędowego w ilości 4.000 litrów, to jest czynu z art. 286 § 1 k.k. – i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. skazuje ją oraz wymierza jej **karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.**

II. Na mocy art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej **obowiązek naprawienia w całości** szkody, którą wyrządziła przestępstwem opisanym w punkcie I wyroku, przez zapłatę na rzecz W. P. kwoty **16.160 (szesnaście tysięcy sto sześćdziesiąt) złotych.**

III. Oskarżoną uznaje także za winną tego, że w okresie od dnia 22 lipca 2015 roku do dnia 15 sierpnia 2016 roku w K. w gminie B., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przywłaszczyła sobie należące do J. Ł. (1) rzeczy ruchome w postaci silnika o mocy 11 kW z oprzyrządowaniem, wała łąkowego, młynka elektrycznego do czyszczenia zboża oraz pługa wyrównawczo-odśnieżnego, o łącznej wartości około 10.000 złotych,

to jest czynu z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. – i za to na mocy art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazuje ją, a na mocy art. 284 § 1 k.k. wymierza jej **karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**.

IV. Na mocy art. 85 § 1 i § 2 k.k., art. 85a k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej **karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności**.

V. **Zwalnia** oskarżoną od opłaty oraz pozostałych kosztów sądowych, obciążając nimi rachunek Skarbu Państwa.

Sędzia :

II K 332/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. Ł. (2) i jej mąż C. Ł. prowadzili gospodarstwo rolne w K. w gminie B.. Ojciec C. Ł., J. Ł. (1), użyczył mu urządzeń w postaci: silnika o mocy 11 kW z oprzyrządowaniem, wała łąkowego, młynka elektrycznego do czyszczenia zboża i pługa wyrównawczo-odśnieżnego, o łącznej wartości około 10.000 złotych. W dniu 22 lipca 2015 roku C. Ł. zmarł. W okresie od śmierci męża do dnia 15 sierpnia 2016 roku M. Ł. (2) zbyła urządzenia należące do J. Ł. (1), uzyskane w ten sposób środki finansowe przeznaczając na własne potrzeby.

W dniu 6 czerwca 2016 roku M. Ł. (2) zadzwoniła do W. P., prowadzącego działalność gospodarczą między innymi w zakresie sprzedaży paliw. Zamówiła u niego 4.000 litrów oleju napędowego, wprowadzając go w błąd co do zamiaru i możliwości zapłacenia za ten towar. W tym samym dniu pracownik W. P. dostarczył cysterną zamówione paliwo na posesję M. Ł. (2) w K.. Na jej polecenie, pozostawił tam 2.000 litrów oleju, zaś pozostałą część zawiózł do innego gospodarstwa, położonego w K. A.. W dniu 7 czerwca 2016 roku W. P. wystawił fakturę VAT numer (...), opiewającą na kwotę 16.160 złotych, z terminem płatności do dnia 21 czerwca 2016 roku. Do chwili obecnej M. Ł. (2) nie uregulowała choćby części tej należności.

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał na podstawie zeznań świadków: W. P. (**k. 3, 870**), J. Ł. (1) (**k. 14, 870 – 88**), A. H. (**k. 250 – 26**), J. Ł. (2) (**k. 280 – 29**), L. J. (**k. 310 – 32**), J. W. (**k. 340 – 35**), K. C. (**k. 420 – 43**) i P. J. (**k. 390 – 400**), jak też przy wykorzystaniu: kopii faktur VAT, paragonu fiskalnego i dokumentów (...)
(**k. 5 – 6, 17 – 18**), notatki urzędowej wraz z załącznikami (**k. 19 – 24**) i odpisu skróconego aktu zgonu (**k. 84**).

M. Ł. (2) przedstawiono zarzuty popełnienia przestępstw z art. 286 § 1 k.k. oraz art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Oskarżona przyznała się do winy, korzystając jednocześnie z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień (**k. 54**).

Sąd zważył, co następuje:

W. P. zeznał (**k. 3, 870**), że w dniu 6 czerwca 2016 roku zadzwoniła do niego kobieta, prosząc o dostarczenie jej 4.000 litrów oleju napędowego. Zapewniła, że dokona zapłaty zaraz po wystawieniu faktury. Po ustaleniu ceny, podała, że paliwo należy dostarczyć do miejscowości K. (...) w gminie B.. Transportem tego towaru zajął się zatrudniony przez W. P. kierowca cysterny, P. J.. Poinformował on później swojego pracodawcę, że 2.000 litrów paliwa pozostawił w K., zaś pozostałą część – na prośbę odbierającej olej kobiety, czyli M. Ł. (2) – przewiózł do innego gospodarstwa w K. A.. Wyżej wymieniona podpisała się na dokumencie WZ (**k. 6**). W dniu 7 czerwca 2016 roku W. P. wystawił fakturę VAT o numerze (...), opiewającą na kwotę 16.160 złotych, z terminem płatności do dnia 21 czerwca 2016 roku (**k. 5**). Po upływie podanego terminu, w związku z brakiem zapłaty, W. P. wraz z P. J. udali się na posesję w K. (...). Zastali tam córkę M. Ł. (2), która poinformowała ich, że jej matka pracuje w sklepie (...) w B.. Następnie, pojechali do K. A., gdzie ustalili, że gospodarstwo, na które dostarczono 2.000 litrów paliwa, należy do A. H., który przyjął ów olej napędowy od M. Ł. (2) w ramach ich wzajemnych rozliczeń. Po około dwóch tygodniach W. P. ponownie udał się do miejsca zamieszkania wyżej wymienionej. Tym razem, zastał ją w domu. Zapewniła go ona, że należność za paliwo ureguluje do dnia 17 lipca 2016 roku, jednak do chwili obecnej tego nie uczyniła.

P. J. wskazał (**k. 390 – 400**), że na początku czerwca 2016 roku W. P. zlecił mu przewiezienie 4.000 litrów oleju napędowego do K. (...) w gminie B.. Na miejscu zastał M. Ł. (2), która poinformowała go, że posiada dwa gospodarstwa i chce, by paliwo trafiło do dwóch lokalizacji. Na jej polecenie 2.000 litrów oleju napędowego pozostawił w K., zaś resztę towaru przewiózł do K. A.. Zastał tam mężczyznę, który miał przygotowane pojemniki na paliwo. W jego obecności nie rozliczał się on z M. Ł. (2). Na koniec kobieta podpisała dokument WZ. P. J. potwierdził również okoliczności późniejszego wyjazdu do K. i K. A. wspólnie z W. P..

A. H. podał (**k. 250 – 26**), że w 2015 roku M. Ł. (2) pożyczyła od niego 1.000 litrów paliwa. Po jakimś czasie poinformowała go, że jest gotowa zwrócić mu olej napędowy. Kilka minut później przyjechała do jego gospodarstwa w K. A. wraz z kierowcą cysterny. Do jego pojemników przetankowane zostało wtedy około 1.800 litrów paliwa. Później rozliczył się z M. Ł. (2) w ten sposób, że 1.000 litrów potraktował jako zwrot pożyczonego oleju napędowego, zaś 800 litrów zaliczył na poczet innego długu, jaki zaciągnęła u niego wyżej wymieniona.

J. Ł. (1) zeznał (**k. 14, 870 – 88**), że w K. (...) w gminie B. jego syn, C. Ł., prowadził gospodarstwo rolne. Pomagając mu, użyczył mu kilku urządzeń: silnika o mocy 11 kW wraz z oprzyrządowaniem, wała łukowego, młynka elektrycznego do czyszczenia zboża oraz pługa wyrównawczo-odśnieżnego, które łącznie były warte około 10.000 złotych. W lipcu 2015 roku jego syn zmarł (**k. 84**), a synowa zaczęła wyprzedawać majątek, sukcesywnie wyzbywając się także wskazanych wyżej urządzeń. M. Ł. (2) obiecywała mu potem, że za wszystko mu zwróci, ale dotąd tego nie zrobiła.

J. Ł. (2) potwierdził (**k. 280 – 29**), że widział na posesji M. Ł. (2) urządzenia opisane przez J. Ł. (1). Dodał, że w sierpniu 2016 roku oskarżona pożyczyła od niego na dwa dni wózek do samochodu. Prawdopodobnie użyła go do wywiezienia i sprzedania części spornych rzeczy.

L. J. podał (**k. 310 – 32**), że wraz z żoną prowadzi w B. punkt skupu złomu. W 2016 roku jego kierowca, K. C., odebrał od M. Ł. (2) z K. złom pod postacią szyby i blach, przypominających pług śnieżny. Relację tą potwierdził K. C. (**k. 420 – 43**).

J. W. zeznał (**k. 340 – 35**), że w sierpniu 2016 roku pomagał M. Ł. (2) załadować silnik na przyczepkę. Był przy tym obecny jakiś nieznany mu mężczyzna, który potem razem z oskarżoną gdzieś ten silnik wywiózł. M. Ł. (2) wspominała, że zamierza pożyczyć komuś to urządzenie.

Depozycje wszystkich wymienionych wyżej świadków są spójne i konsekwentne, wzajemnie się uzupełniają, z pozytywnym skutkiem poddają się też weryfikacji przez przyzmat zasad logiki oraz wskazań doświadczenia życiowego, a oskarżona ich nie kwestionowała. W rezultacie, Sąd obdarzył je przymiotem wiarygodnych. Okoliczności związane z zakupem oleju napędowego znalazły dodatkowe potwierdzenie we wspomnianych wyżej dokumentach, z kolei dokonana przez J. Ł. (1) orientacyjna wycena przywłaszczonych na jego szkodę urządzeń – w przedłożonych przez niego dokumentach (**k. 17 – 18**) i w ustaleniach poczynionych przez funkcjonariusza Policji w toku dochodzenia (**k. 19 – 24**).

Reasumując, zebrany w tej sprawie materiał dowodowy wykazał, że w dniu 6 czerwca 2016 roku w K. w gminie B. M. Ł. (2), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła W. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 16.160 złotych w ten sposób, że wprowadziła go w błąd, co do zamiaru i możliwości zapłacenia za towar w postaci oleju napędowego w ilości 4.000 litrów, który od niego nabyła. Takim zachowaniem, oskarżona zrealizowała ustawowe znamiona występku z art. 286 § 1 k.k. W treści wyroku Sąd dokonał nieznaczącej modyfikacji opisu czynu z aktu oskarżenia, poprawiając redakcję zarzutu i omyłkę pisarską w wysokości szkody.

Zgromadzone dowody dały także podstawę do przyjęcia, że w okresie od dnia 22 lipca 2015 roku do dnia 15 sierpnia 2016 roku w K. w gminie B. M. Ł. (2), działając w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przywłaszczyła sobie należące do J. Ł. (1) rzeczy ruchome o łącznej wartości około 10.000 złotych. Sąd przyjął, że takim zachowaniem oskarżona dopuściła się przestępstwa z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., a nie kradzieży, albowiem sporne urządzenia objęła we władanie w sposób legalny.

Sąd wymierzył M. Ł. (2): za czyn z art. 286 § 1 k.k. – karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art 284 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. – karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a łącznie, zgodnie z zasadą asperacji – karę 1 roku pozbawienia wolności. Przesłanką obciążającą była uprzednia karalność oskarżonej (**k. 50 – 51**), stojąca zarazem na przeszkodzie zastosowaniu wobec niej instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary, a okolicznością łagodzącą – przyznanie się do winy. Zasada asperacji legła u podstaw wymiaru kary łącznej, albowiem oba przypisane oskarżonej czyny godziły w to samo dobro chronione prawem, ale popełnione zostały w różnym czasie i na szkodę różnych osób, a przy tym cechują się zbliżonym stopniem społecznej szkodliwości.

Mając na uwadze wniosek złożony przez pokrzywdzonego (**k. 4**) i kierując się dyspozycją art. 46 § 1 k.k., Sąd nałożył na M. Ł. (2) obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej W. P. przez zapłatę na jego rzecz kwoty 16.160 złotych, równej wartości wyłudzonego od niego paliwa.

Na mocy art. 624 § 1 k.p.k., Sąd zwolnił oskarżoną od opłaty i pozostałych kosztów sądowych, obciążając nimi rachunek Skarbu Państwa.

Sędzia :